

เพื่อแก้... ในทาง...**ธรรม**

นิลมณี

เพื่อบรรเทา
จงร่วมทุกบ'r...
แม้วันนี้คุณ
จะไม่เหลืออะไรเลย
ก็ตาม

เพื่อนแท้...ในทางธรรม

นิตยสาร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

นิตยสาร

เพื่อนแท้...ในทางธรรม -- กรุงเทพฯ : ประชญ์, 2556.

160 หน้า

1. พุทธศาสนา-หัวข้อธรรม. I. ชื่อเรื่อง.

294.315

ISBN : 978-616-344-095-2

จัดพิมพ์โดย

ประยูร ประชญ์ สำนักพิมพ์

บริษัท เพชรประภาย จำกัด

8 อาคารเพชรประภาย ถนนวามอินทรา

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2917 9955 # 204 โทรสาร 0 2917 9570

พิมพ์ที่

บริษัท คอนเซ็ปท์พริ้นท์ จำกัด

42 ซอยจันทน์ 43 แยก 3 ถนนจันทน์

แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท ออมริธร นุ๊ก เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จันทน์

ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0 2423 9999 โทรสาร 0 2449 9561-3

Homepage : <http://www.naiin.com>

ราคา 150 บาท

ສານັກພິມພໍ
ປຣາຊ

ວອບຮູ້ສູ່ປົມມາ
ດ້ວຍປະຫຼາມແຫ່ງປຣາຊ
ມະນີ

ປະຫານທີ່ປຣີຂາກິດຕິມຕັດ

ເພື້ອຈ. ຖູ້ປະກາດ (ພົມໄມ້)

ໄພວັງໝົງ ເຕະະຄວາມ

ພລ.ຕ.ທ.ການຸ ແກິດລາງຜລ

ພລ.ອ.ຕ.ກວິທັ່ຕ ຈັນທວງແກ້ວ

ພ.ອ.ມ.ລ.ການຸພ ການຸມາສ

ເອນກ ນຸ້ດັກບົດ

ປັບປຸງ ບຸນຍົກດາ

ໜົນທວງວິຫຍີ່ ສານຸວັກໝົງ (ນ.ບ.)

ຈາກ ຮຳມັນ

ອະນຸມັນ ເຊື້ອໄທຍ

ກັດຈິຈາ ພຸກາຮຣ

ນັນທີ່ຈາ ອັບລາ

ກມລພວ ໂອວາທສາວ

ນິລມຄື

ບວິຈັກ ຄີ່ຍົວເລີນສັສ ຈຳກັດ (Keyative111@gmail.com)

ບວິຈັກ ຄີ່ຍົວເລີນສັສ ຈຳກັດ (Keyative111@gmail.com)

ທີ່ປຣີຂາກສຳນັກພິມພໍ

ທີ່ປຣີຂາກງາງມາຍ

ບຣະນາທີການບຣິຫວາ

ບຣະນາທີການ

ຝ່າຍບຣະນາທີການ

ບຣະນາທີການ

ຝ້າຍເຂົ້ານ

ສິລປກຈົມ

ອອກແບບປກ

© ສານັກພິມພໍ ຫ້າມທໍາການລອກເຄີຍໄໝວ່າສ່ານໜຶ່ງສ່ານໃດຂອງໜັງສືອ

ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບອນດູາຕາກ ປຣາຊ່ ສຳນັກພິມພໍ

คำนำสำนักพิมพ์

เพื่อนแท้ เป็นคำเดียวกันๆ ที่มีความหมายเป็นอย่างมาก แต่เพื่อนนี้ก็มีอยู่หลายลักษณะ ทั้งเพื่อนเที่ยว เพื่อนกิน เพื่อนรู้ใจ คำว่าเพื่อนโดยมากเราจะมองไปถึงในแนวทางลักษณะของรูปธรรม แต่คำว่าเพื่อนในแนวทางของนามธรรม ก็มี

แต่เป็นเพื่อนที่มีแต่ให้ ไม่เคยเรียกร้อง ไม่เคยขอเงินเพื่อนที่ซักซวนไปแต่ในทางที่ดี เพื่อนลักษณะนี้คือ

ธรรมะเพื่อนแท้ในทางธรรมเป็นเพื่อนที่มีความจริงใจเสมอ เป็นเพื่อนที่นำแต่เรื่องกุศลมาสู่เพื่อนคุณอาจจะมีเพื่อนมากมายหลายคนแต่เพื่อนแท้ในทางธรรมที่ดีกับคุณเสมอมาไม่รู้ว่าคุณมีแล้วหรือยัง

หนังสือธรรมะเล่มนี้จะขอเป็นเพื่อนแท้...ในทางธรรมของคุณ...ตลอดไป ตราบใดที่คุณยังไม่ทิ้งธรรมะ

ราช รามัญ
บรรณาธิการ

คำนำนักเขียน

ในแต่ละวัน เราอาจจะต้องพบผู้คนมากมาย แต่ในความ
มหماภัยจะมีกี่คนที่เป็นเพื่อนแท้ๆ ของเรานะ

เพื่อนหมายถึงความสุขที่มีความหลากหลายเหลือเกิน แต่เพื่อนไม่สามารถทุกชีวหายาก
มาก แต่มีเพื่อนนักนิดหนึ่งที่อยู่เคียงข้างเราเสมอ ไม่ว่าจะสุขจะทุกชีว
เพื่อนชนิดนั้นคือ “เพื่อนในทางธรรม”

ในยามทุกชีว ไม่ยามสุข
และในยามสุขสบาย
เขาก็อยู่กับคุณเสมอ ไม่เคยเปลี่ยนจริงๆ

อ่านหนังสือเล่มนี้แล้วคุณจะเข้าใจดีว่า เพื่อนแท้...ในทางธรรมนั้น
คือใคร และทำอย่างไรให้เจอบรูปแบบนั้น

นิลมณี

สารบัญ

มิตรในทางธรรม
8

บันทึกที่แท้จริง
18

มิตรแท้ แม่ชีวิตก็ให้ได้
34

ของแท้ของเทียม
46

สายแห่งธรรมะ
58

มิตรภาพที่ยั่งยืน
68

ต้องถอนมิตรแท้
80

ผู้เป็นแสงสว่างของโลก

90

รักจริงย่อมไม่ทิ้งกัน

102

คงบันทึก พิชิตปัญญา

116

ชายแท่นกันได้

128

เพื่อนแท้ แม้ชีวิตก็แลกได้

138

ถ้อยคำของมิตรแท้

148

สิ่งที่สำคัญที่สุด
และไม่อาจจะมองข้ามไปได้เลย
ก็คือกัดยาณมิตร
ที่อยู่ภายในตัวของเรา
สิ่งที่ว่านี้ก็คือพระวัตถุนตร์ย
ภาษาในนั้นเอง

เราควรที่จะหมั่นผูกมิตรกับมนต์รัมแท้ที่อยู่ภายใน
ขยันปฏิบัติธรรม หมั่นฝึกใจให้หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงพระวัตถุนตร์ย
ภาษาในให้ได้ทุกๆ คน

ธรรมะ ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นธรรมที่สงบ ประณีต และ มีความละเอียดลึกซึ้ง จะมานึกคิดหรือคาดเดาเอาเองนั่นไม่ได้ สิ่ง เหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ผู้ปฏิบัติจะรู้และเห็นได้ด้วยตนเองเท่านั้นหาก เราตั้งใจปฏิบัติอย่างจริงจังและถูกวิธี เนื่องจากทำให้เข้าใจความสามารถที่ จะเข้าถึงธรรมได้อย่างแน่นอน เพราะว่าธรรมนี้เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้ว ภายในตัวของพากเราทุกคน มีเพียงสิ่งเดียวที่จะทำให้เรา เข้าถึงได้ ก็คือการฝึกใจให้หยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายได้อย่างถูกต้อง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ใน ขุททกนิกายอคุณชาดก ว่า

“อปี เจปี ทุพพลो มิตโต
โถ ญาติโก จ พนธุ จ โถ^๑

มิตตธรรมเมสุ ติฎฐิ
มิตตโถ โถ จ เม สา

ถ้าผู้ใดเป็นมิตร ถึงจะมีกำลังน้อย แต่ด้วยอยู่ในมิตรธรรม ผู้นั้นก็นับว่าเป็นหึ้งญาติหึ้งพวกพ้อง และเป็นหึ้งเพื่อนของเราระ

การดำรงชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ มีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่ง กันและกัน ไม่ว่าจะเป็นมิตรสหาย เพื่อนพ้อง หรือแม้กระทั่งบริวาร ก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะคงอยู่ช่วยเหลือสนับสนุนและเป็นกำลัง ใจให้ชีวิตของเรา มีความราบรื่นและสร้างความดีได้อย่างเต็มที่ เรา

จึงควรที่จะผูกมิตรกับทุกๆ คน เพื่อที่เวลาเราหันไปทางไหนเราจะมีมิตรอยู่รอบตัวเราไปซะทุกทาง

ในสมัยพุทธกาล มีอุปасั�คนหนึ่งชื่อ “มิตตคันถะ” อาศัยอยู่ในกรุงสาวัตถี เมื่อเขารายถึงอัณควรแล้วเขาก็ประสังค์ที่จะมีครอบครัวจึงได้ไปสูอกุลธิดาคนหนึ่ง กุลธิดาคนนั้นได้ถามถึงมิตรสนายของเขานี่ที่จะช่วยเหลือแบ่งเบาภาระในยามที่มีภัย แต่มิตตคันถะกลับตอบออกไปว่าไม่มี กุลธิดาผู้นี้จึงได้บอกกับมิตตคันถะว่าให้เป็นผูกมิตรกับคนอื่นๆ ที่พอกจะเป็นที่พึ่งได้

มิตตคันถะเริ่มที่จะมีการผูกมิตรกับบุคคลสำคัญหลายๆ คน ซึ่งบุคคลเหล่านั้นต่างก็เป็นที่ยอมรับของมหาชนด้วยการประพฤติธรรมคือ สังฆหัวตถุ 4 มีการให้ทาน พุทธชาดด้วยถ้อยคำที่ไพเราะ บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น และวางตัวเสมอต้นเสมอปลาย

การผูกมิตรของมิตตคันถะได้เริ่มผูกมิตรกับนายทวารซึ่งเป็นประตูพระนคร ผูกมิตรกับข้าราชการและเสนาบดีทั้งหลาย ตลอดจนเข้าไปถวายการรับใช้พระราชา จนกระทั่งมิตตคันถะได้เป็นที่โปรดปรานของพระราชาและได้อุปถัมภ์สถาบันบำรุงพระภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย

พระบรมศาสดาทรงโปรดให้เข้าดำรงอยู่ในพระราชสารวัต แม้พระราชา ก็ทรงโปรดปรานพระราชาท่านอิสริยยศแก่ มิตตคันถะ เช่นกัน

เมื่อถึงวันแต่งงานของมิตตคันถะ พระราชาได้พระราชทานเรือน

หลังใหญ่ให้ มหาชนทั้งหลายต่างก้มอุปของที่ระลึกมากมายให้แก่ มิตรคันถาก ส่วนภารyntaxของมิตรคันถากก็ได้ส่งบรรณาการที่ได้รับพระราชทานจากพระราชาให้แก่ อุปราช ส่งบรรณาการจากอุปราช ให้แก่ เสนาบดี เป็นอย่างนี้ไปตามลำดับ

เข้าได้ทำการผูกมิตรกับชาวเมืองเอราวัณห์ และในวันที่ 7 ได้จัดมหาสักการะถวายแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพร้อมกับภิกษุสงฆ์ 500 รูป ครั้นเสร็จวันต่อไป พระบรมศาสดาทรงกระทำกราบอนุโมทนา อุปасกและอุปัสิกาต่างก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระโสดาบัน

ภิกษุทั้งหลายต่างก็พากันสนทนากถึงเรื่องนี้ เมื่อพระบรมศาสดา เสด็จมาพลาสตัวสว่า

“ภิกษุทั้งหลาย ไม่ใช่แต่บัดนี้เท่านั้น แม้ในกาลก่อนเขากำเนิด ในลัตต์เดียร์จาน ได้ผูกมิตรกับลัตต์อื่นๆ ทำให้พ้นจากภัย ทึ้งปวงได้”

จากนั้นพระพุทธองค์ทรงนำอดีตชาติมาเล่าให้ฟังว่า

ในอดีตกาล มีสรวงใหญ่อยู่สรวงหนึ่ง ทางทิศใต้ของสรวงมีพญาเหยี่ยว อาศัยอยู่ ทิศตะวันตกมีนางเหยี่ยวตัวหนึ่ง ทิศเหนือเป็นที่อยู่ของ พญาราชสีห์ ทิศตะวันออกมีพญา กกอกอาศัยอยู่ ส่วนในสรวงน้ำ แห่งนี้มีพญาเต่าอาศัยอยู่ ครั้นนั้นพญาเหยี่ยวประณາที่จะได้นางเหยี่ยวมาเป็นภารyntax

แต่นางเหยี่ยวได้แนะนำให้ไปผูกมิตรกับสัตว์ที่อยู่ทางทิศต่างๆ เสียก่อน เพื่อว่าเวลาที่มีภัยเกิดขึ้นจะได้มิตรสหายมาค่อยช่วยเหลือพญาเหยี่ยวก็ได้ทำการที่นางเหยี่ยวแนะนำ พญาเหยี่ยวจึงได้ไปผูกมิตรกับพญาานกออกเป็นอันดับแรก ต่อมาก็พญาเต่า และพญาราชสีห์

หลังจากที่พญาเหยี่ยวได้ทำการตามคำแนะนำของนางเหยี่ยวแล้วทั้งสองก็ได้อัญเชิญกัน ทั้งสองทำรังอยู่บนต้นกระถุมซึ่งอยู่บนเกาะกลางสระน้ำ หลังจากนั้นไม่นานนางเหยี่ยวก็ได้ให้กำเนิดลูกน้อยตัวหนึ่ง

มีอยู่วันหนึ่ง นายพราวนคนหนึ่งได้ออกล่าสัตว์ตั้งแต่เช้าจนเย็นแต่ก็ยังไม่ได้สัตว์อะไรเลยแม้แต่ตัวเดียว ด้วยความที่นายพราวนเหนื่อยจึงได้ปางพักอยู่ใต้ต้นกระถุมพร้อมกับกองไฟขึ้นมากองหนึ่ง ครัวไฟจากกองไฟที่นายพราวนก่อขึ้นนั้นได้ปรบลูกของนางเหยี่ยวทำให้ลูกน้อยของนางเหยี่ยวส่งเสียงร้องออกมาก เสียงร้องของลูกเหยี่ยวตัวนั้นเข้ามาในหูของนายพราวน นายพราวนจึงคิดว่าจะเป็นขึ้นไปบนกระถุมเพื่อไปจับลูกเหยี่ยวมาเป็นอาหาร

เมื่อนางเหยี่ยวเห็นเช่นนี้จึงได้บอกกับพญาเหยี่ยวให้ไปขอความช่วยเหลือจากพญาานกออก

เมื่อพญาเหยี่ยวได้ไปถึงพญาานกออกแล้ว พญาานกออกได้ปลอบโยนว่า

“อย่าไปกลัวเลย ธรรมดายังไงทั้งหลายย่อมช่วยเหลือมิตรสหายในยามที่มีภัย”

พญาณกอออกจึงได้รีบปินมาจับอยู่ที่ยอดไม้ พร้อมกับฝ่ามองดูการกระทำของนายพวน

ในขณะที่นายพวนกำลังจะปืนขึ้นไปถึงรัง พญาณกอออกก็ได้ดำเนินไปในเสาะพร้อมกับมองไว้ในปากแล้วบินขึ้นไปพ้นน้ำใจศบคบเพลิงจนดับ เมื่อศบคบเพลิงของนายพวนดับ นายพวนจึงจำเป็นที่จะต้องลงมาจากต้นไม้เพื่อที่จะมาจุดศบคบเพลิงใหม่

เมื่อจุดศบคบเพลิงใหม่จันติดแล้วนายพวนก็ปืนขึ้นไปบนต้นกระทุ่มใหม่ พอนายพวนปืนใกล้จะถึงรัง พญาณกอออกก็เข้ามากำหนดในปากฟันใส่ศบคบเพลิงของนายพวนอีก ทั้งนายพวนและพญาณกอออกทำเช่นนี้อยู่จนถึงเที่ยงคืน

แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานหลายชั่วโมงแล้วก็ตามแต่นายพวนก็ยังไม่ละความพยายามที่จะเข้าถูกอกเหยียบมาเป็นอาหาร แต่พญาณกอออกรู้สึกเหนื่อยล้าเป็นอย่างมาก

พญาเหยี่ยวเห็นเช่นนี้จึงได้ขอปุณในน้ำใจของพญาณกอออก และบอกให้พญาณกอออกไปพักผ่อนเถิด จากนั้นพญาเหยี่ยว ก็ได้บินไปขอความช่วยเหลือจากพญาเต่า

เมื่อพญาเต่าทราบเรื่องทั้งหมดจึงได้ให้กำลังใจพญาเหยี่ยวว่า

“เพื่อไม่ต้องเป็นห่วงหรอ ก เราจะช่วยเหลืออย่างสุดกำลังสุด ความสามารถ เพราะบันทึกทั้งหลาย ย่อมมีความจริงใจต่อ มิตรสหาย และค่อยให้ความช่วยเหลือในทุกเรื่องอย่างสุด กำลัง”

ลูกเต่าจึงอยู่ใกล้ๆ พญาเต่า มีความคิดว่า

“จะต้องช่วยเหลือพ่อ”

14 :

ลูกเต่าจึงขออาสาทำหน้าที่นี้แทน แต่พญาเต่าได้ห้ามไว้ เพราะเห็น ว่าลูกของตนนั้นยังเล็กอยู่ จากนั้นพญาเต่าได้ดำเนินไปในน้ำ กวاد เครา เปือกตามและสาหร่ายขึ้นมาดับไฟที่ก่ออยู่ใต้ต้นไม้

เมื่อนายพวนเห็นพญาเต่าก็รีบวิ่งไล่จับพญาเต่า พญาเต่าจึงรีบ หนีดำเนินไปตรงน้ำลึก นายพวนไม่รู้ว่าตรงที่พญาเต่าดำเนินไปนั้น น้ำลึกจึงได้กระโดดตามลงไป และก็พยา呀ามงหาเต่าอยู่นานแต่ก็ ไม่เจอก ทำให้ต้องลองคืออยู่ในน้ำได้รับความลำบากและเหนื่ด เหนื่อยมาก

พ่อนายพวนขึ้นผึ้งได้ ก็ขึ้นไปก่อกองไฟและเตรียมที่จะปืนขึ้นไป จับลูกนกเห็นยวอีก นางเหยี่ยวจึงได้บอกให้พญาเหยี่ยวไปขอความ ช่วยเหลือจากพญาราชสีห์

เมื่อพญาราชสีห์ได้ทราบเรื่องจากพญาเหยี่ยวก็ได้กล่าวว่า

“สหายเหยี่ยว เรื่องนี้เป็นเรื่องเล็ก ฉันจะช่วยเหลือเพื่อนของพระธรรมดานของวิญญาณ เมื่อรู้ว่ามีภัยเกิดขึ้นกับมิตรสหาย ย่อมต้องพยายามทำทุกอย่างเพื่อช่วยคุ้มครองมิตร”

จากนั้นพญาราชสีห์ก็งาไปหานายพวน เมื่อนายพวนเห็นราชสีห์ วิงชูเข้ามาหน้านายพวนก็เกิดความกลัวตายขึ้นมากทันทีจึงได้รีบวิงหนีอย่างสุดชีวิต

เมื่อนายพวนวิงจากไปก็ทำให้ลูกน้อยของเหยี่ยวได้รับความปลอดภัย พญาเหยี่ยวเองก็มีใจที่ร่าเริง ยินดี และกล่าวคำคำขอปศุณ ต่อมิตรสหายทั้งหลาย

การที่สัตว์เหล่านี้มีความสุขร่วมเพศ มีทุกชีวิตร่วมต้าน ไม่ทดสอบกัน ในยามที่มีภัย จึงเป็นสัตว์ที่มีความรัก ความสามัคคีกันอย่างแน่นแฟ้นจนตลอดชีวิต

จะเห็นได้ว่า มิตรแท้ที่มีความสำคัญต่อชีวิตของเราทุกคน เมื่อเวลา มีมิตรแล้วก็ควรที่จะผูกมิตรเราไว้ให้ดี อย่าด่วนทำลายมิตรภาพซึ่งกันและกัน ควรที่จะรู้จักการถอนมันออกจากกัน รักษาสัมพันธ์มิตรที่ดีนี้ เอาไว้อย่าให้เสื่อมคลาย

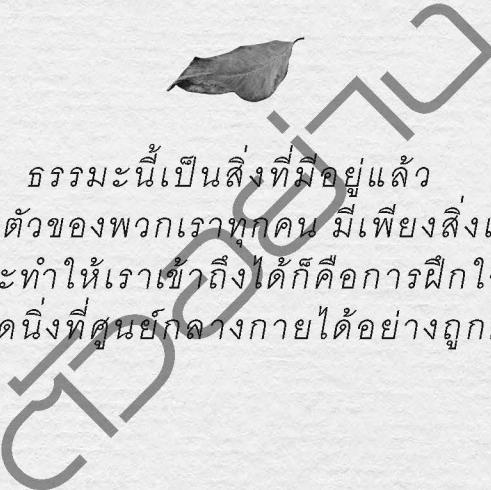
แม้บางครั้งอาจจะมีการไม่เข้าใจกันเกิดขึ้นในบางครั้งก็ควรที่จะ

ปรับความเข้าใจเพื่อเข้าหากันประนีประนอมอะลัมอล่ายกัน อย่า
ได้ถือสาหาความเพริ่งที่เป็นเพียงเรื่องเล็กๆ แต่สิ่งที่สำคัญ
ก็คือ มิตรภาพที่ยิ่งใหญ่

สิ่งที่สำคัญที่สุดและ
ไม่อาจจะมองข้ามไปได้เลยก็คือ
กัลยาณมิตรที่อยู่ภายใต้ตัวของเรานะ
สิ่งที่ว่านี้ก็คือพระรัตนธรรม
ภายใต้นั้นเอง

ท่านเป็นมิตรที่ยิ่งกว่ามิตรทั้งหลาย เพราะท่านมีแต่ความป่าวรณาดี
ล้วนๆ ความบริสุทธิ์ล้วนๆ ท่านสามารถที่จะช่วยให้เราพ้นจากทุกๆ
ทั้งปวง เวลาที่เรามีทุกๆ ราชกิจสามารถที่จะฟังท่านได้อยู่ตลอดเวลา
ท่านจะช่วยบำบัดทุกๆ บำรุงสุข เพื่อให้ชีวิตของเรานั้นมีแต่ความสุข
ความเจริญรุ่งเรืองตลอดไป

พระฉะนั้น เรายาที่จะหมั่นผูกมิตรกับมิตรแท้ที่อยู่ภายใต้
ขัยนปภีบติธรรม หมั่นฝึกใจให้หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงพระรัตนธรรมภาย
ในใจ

ธรรมะนี้เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้ว
ภายในตัวของพากเราทุกคน มีเพียงสิ่งเดียว
ที่จะทำให้เราเข้าถึงได้ก็คือการฝึกใจ
ให้หยุดนิ่งที่สูนย์กลางกายได้อย่างถูกต้อง